

HUOM! TÄMÄ TEKSTI ON OSA ISOMPAA KOKONAISUUTTA, JOTEN HENKILÖIDEN VÄLISET SUHTEET JÄÄVÄT VARMASTI HÄMÄRÄN PEITTOON, MUTTA JOS JAKSAT LUKEA KOKONAAN, KERRO MITÄ MIELTÄ OLET. *** Asuinalue oli rakennettu vieriviereen sointuvin värein maalattuja omakotitaloja, joiden välissä hoidetut pensasaidat loivat harhaanjohtavan mielikuvan yksityisyydestä. Silti Kaitsu tiesi, että lähitaloissa oltiin yhtä hyvin perillä heidän saunailloistaan ja Vallun raivareista kuin hänkin oli perillä naapureittensa kylpytakkien väreistä ja saunaoluiden määrästä. Pienempänä hän oli kutsunut taloja nukkekodeiksi, eikä päässyt yli tunteesta, että erottui joukosta kuin tahra tapetista. Kaitsu väänsi kaasua ja kiihdytti sivukadulta pääväylälle. Hän tunsu poltetta nivusissaan ja sydämensä kiihtyvän sykkeen. Hengitys muuttui raskaaksi, kun hän ajatteli pillua. Seksi oli tavoite, jota silmällä pitäen hän oli harjoitellut koko kesän, mutta kömpelöä koskettelua lukuunottamatta Kaitsu oli tyttöjen kanssa kokemattomampi kuin antoi ymmärtää. Keväällä hän oli käynyt treffeillä rinnakkaisluokan tytön kanssa, mutta tämä asui kaukana, eikä suostunut edes kulkemaan käsikkäin. Kesällä hän oli tutustunut vuotta nuorempaan tyttöön. Viikon aikana suhde oli edennyt märkiin suudelmiin, joista Kaitsu oli tullut vain nälkäisemmäksi. Juuri, kun tilanne alkoi kehittyä, tytön piti palata etelään. Öisin Kaitsu oli surffaillut netissä, kunnes isä oli tullut tilausajosta keskellä yötä ja löytänyt hänet nukkumassa pöytänsä äärestä edessään pornoklippejä vilkuttava tietokoneen näyttö. Läppäri oli takavarikoitu ja sivustoilla käynti tehty mahdottomaksi, mutta pornoa oli kaikkialla. Huoltoasemilta sitä löytyi silmien korkeudelta. Piti vain odottaa sopivaa hetkeä ja piilottaa lehti takin alle. Ennen kesäloman alkua hän oli pudottanut typerän lapun Luran laukkuun. Ajatus nosti kasvoille häpeänpunan. Mutta nyt Kaitsulla oli kanttia kokeilla jotain rohkeampaa. Kello lähestyi kahdeksaa ja kaupungissa oli rauhallista. Nuoret norkoilivat ostoskeskuksessa ja kadunvarsilla, kun täysi-ikäiset vetäytyivät koteihinsa suunnittelemaan illan menoja. Kaitsu ajoi keskustasta venesatamaan, eikä ollut huomaavinaan siellä pyörivää tuttua poikaporukkaa. Hän kääntyi kadulta koirapuiston läpi johtavalle polulle ja jatkoi ajamista, kunnes polku päättyi pienelle hiekkatielle. Tien laidassa lahoamispiesteeseen rapistuneeseen puiseen kylttiin oli kaiverrettu ”Poijun vuokramökit”. Tie halkaisi tuuheiden pajujen ja nuorten koivujen muodostaman pensaikon ja johti viivasuorana kohti rantaa. Sen päässä aukeava avara merimaisema salpasi hengen. Mereltä puhaltava puuskittainen tuuli tarttui Kaitsun takinliepeeseen. Hän pysähtyi ja seurasi katseellaan vedenrajaa, jossa hiekka vuorotteli sileän kallion kanssa ja pitkäksi kasvanut heinä tanssi yltyvässä viimassa. Hämärtyvä ilta värjäsi meren lyijynharmaaksi ja rantakivet pyydystivät särkyvien aaltojen jälkeensä jättämää valkoista vaahtoa. Poijun seitsemän hirsimökkiä seisoi tyhjillään kauempana rannasta. Kaitsu kaasutti vauhtiin ja ohitti ne tyytyväisenä siitä, että vuokramökkien menekki oli niin kurja. Mökkien jälkeen suuret killohkareet tekivät rannasta vaikeakulkuisen, mutta Kaitsu olisi osannut Millan vanhempien rantahuvilalle vaikka silmät ummessa. Hän kiihdytti viimeisen lohikareen päälle ja näki pienen sinivalkoisen rakennuksen, jonka pihassa tummat hahmot seisoivat liikkeettöminä kuin kuolleet puut. ”Kaitsu tulee.” Jeren ääni katkaisi vaivautuneen hiljaisuuden, jota helpottaakseen pojat potkivat irtokiviä kalliosyvänteeseen sadevesilammikkoon ja tytöt pitivät yllä väkinäistä keskustelua menneestä kesästä ja loppuneesta kouluviikosta. He käänsivät katseensa ääntä päin nähdäkseen, kuinka Kaitsun mopo hyppi kuin vuorikauris kivikossa ja sukelsi sokkona pitkään vaaleaan heinään, jonka läpi johtava mutaliejuksi vettynyt polku jakoi pienen maakaistaleen kahtia. Laura muisti kuinka oli Millan kanssa maannut saman heinän keskellä heinäkuun hellepäivinä. Silloin korret vielä tuoksuivat tuoreilta ja eläviltä. ”Mä haen juomat.” Terhin lähes sairaanloisen laiha vartalo kompuroi kohti rantaa, jonka kylmään veteen upotettu muovipussi oli ankkuroitu aloilleen

kallionkoloon survotulla koivunoksalla. Kaitsu ajoi pihaan, sammutti moponsa, ja veti kypärän päästään. Marko kaivoi märästä pussista oluen. "Sä tulit kaupungin kautta?" "Joo. Vittuako te tässä vielä seisotte?" "Vieläkö kytät oli satamassa?" "Ei näkynyt." "Ne lähti seuraamaan meitä." Marko vilkaisi Teemua, joka nyökkäsi vaitonaisena ja napsautti tölkin auki. "Kai ne ratsaa alaikäsiä." Millan askeleet kopisivat puurapuilla ja hänen perässään sisään pyrkivät nuoret törmäilivät toisiinsa päästäkseen hämäänsä eteiseen, johon viikoiksi vangittu ilma oli ummehtunut ja haisi kostealta puulta. Se purkautui hyökynä päiden yli kohti taivasta, jonka eteen valunut pilvipöly tiivistyi tihkuksi. "Eikä sit rikota paikkoja. Mä en ikinä enää saa tulla tänne jos tulee samanlainen sotku kuin viimeksi." Millan ääni nousi korkeana ja pistävänä kolinan yli. Terhi potki kengät jaloistaan ja sytytti valot ahtaaseen keittiöön, painoi jääkaapin päälle ja täytti sen siideri- ja oluttölkeillä. Pussin pohjalla oli puolikas votkapullo ja limsaa. "Riina antoi. Mut jos joltain lentää laatta, lähtee sit ulos oksentamaan." Marko loi Millaan synkän katseen. "Jos toi mäkätys ei lopu, mä teen siitä lopun." "Älä vielä. Se soittaa taas mutsilleen." Kaitsun ääni oli poissaoleva ja katse kiinnittynyt yhteen pisteeseen. Laura oli riisunut takkinsa ja makasi selällään puolikuun muotoisella okrankeltaisella kangassohvalla kauniina kuin lumoava seireeni. *** Illan mittaan Marko tunsu otteensa lipeävän, vaikka vielä mökille saapuessa hän oli ollut varma voitostaan. Nyt hän näki Kaitsun pörräävän Lauran ympärillä kuin herhiläinen ja kaikki aika kului hyökkäysten torjumiseen. Laura näytti nauttivan huomiosta, mutta koko illan aikana Marko oli saanut sanottua tytölle tuskin sanaakaan. Hän oli töninyt Kaitsun tieltään ennättääkseen sohvalle Lauran viereen, mutta menetti paikkansa hakiessaan tytölle juotavaa. Ilmapiiri oli kireä. Jeren mökötyks ärsytti Lauraa, Teemu oli synkkä ja sanaton, Millan ja Terhin tauoton kimitys ja meluaminen kiristi kaikkien hermoja. Alkoholi nosti voluumeja, muttei tunnelmaa. Jossain taustalla huutava radio sai pään särkemään. Olisi pitänyt tuoda kunnon musiikkia. Marko tunsu kuinka votka muutti oluen nostattaman hiprakan jähmeäksi horteksi, sai pään tuntumaan raskaalta ja katseen hakemaan kohdetta. Ajatukset katkesivat ehtimättä lauseiksi asti. Kaikki oli menossa päin helvettiä. "Mitä te siellä mumisette?" Jere ja Teemu istuivat pöydällä ja nojasivat seinään muoviset kertakäyttömukit kädessä. Vaikka Teemulla ja Markolla ei ollut toisilleen mitään sanottavaa, Jeren kanssa uusi poika tuli toimeen hyvin. "Vittuako se sulle kuuluu. Pidä sä vaan huomios mun siskossa, ettei Kaitsu vedä välistä." "Painukoot vittuun molemmat." "Kyllä se mulle sopii." Kaitsu hörähti ja iski kämmenensä Lauran polvelle niin kovaa, että Laura hätkähti. "Mitä te tappelette? Antakaa mun olla." "Hei, mennään käymään ulkona..." "Etkö sä tajua, ettei Lauraa kiinnosta tollaset pienimunaset homot!" Laura ei ollut huomaavinaan Markon suuttumusta, lähestyvän draaman ainekset vain kiihottivat häntä. Kaitsu oli rasittavan innokas ja pelasi avoimin kortein, eikä pojassa ollut munaa niin kuin Markossa, mutta vähitellen Laurasta alkoi tuntua, että voisi hyötyä kokemuksesta. Markolla oli ollut säpinää muidenkin tyttöjen kanssa, Lauraa harmitti oma kokemattomuus. Hän hoippui ylös ja otti tukea Kaitsun polvesta. "Tarjoot sä mulle tupakan?" "Kai multa sen verran irtoo." Kaitsu tunsu olonsa huteraksi, muttei saanut katsettaan irti rinnoista, joiden pyöreät kohoumat näkyivät selvästi vaaleanpunaisen neulepaidan läpi. "Ethän sä edes polta." Jeren murhduks sai Lauran katsomaan veljeään. "Entä jos poltankin?" Ennen ulko-oven sulkeutumista Laura kuuli Markon rymistävän keittiöön mutisten jotain käsittämätöntä. Humalan läpi hän tunsu epämääräistä pelkoa, joka tuskin johtui mökin ympärille hiipineestä pimeästä. Votkan maku tarttui Teemun kurkunpäähän. Pelkkä haju sai hänet huonotuuliseksi. Milla oli selvästi kiinnostunut, mutta tytön pyöriminen ja hoippuminen vain synkisti häntä lisää. Markon ja Kaitsun nahistelu toi mieleen ikäviä muistoja, eikä humala ottanut noustakseen. "Pitäiskö ton siskos perään vähän katsoa?" "Mä en kyllä holhoa, jos ei itse tajua varoa." Tahtomattaan Jere kuitenkin vilkaisi selkensä

taakse. Ikkunan takan oli niin pimeää, että hän erotti vain oman peilikuvansa ja siskonsa valkoisen takin. "Lopeta jo se Lauran perään kuolaaminen, kuolaa välillä mua." Milla horjahti pöytää vasten ja tytöt purskahtivat nauruun. Teemu tunsu käden kaulallaan ja väisti, mutta liian myöhään. "Hei, mikä toi on? Vittu, sulla on paha arpi! Mistä se on tullut?" "Joo, mulle riitti." Teemu kiskoi takin päälleen, kaivoi taskusta sätkän ja lähti eteiseen. Marko istui pyöreällä keittiön pöydällä sytyttämätön tupakka kädessä. "Tuut sä?" Marko tukeutui tiskialtaaseen ja puristi sormet votkapullon kaulan ympärille. "Mä en kuule yhen huoran perään itke. Jere! Tule säkin mukaan, lähetään tupakalle." *** Mökin seinästä uhoava kylmyys pureutui Lauran selkään, mutta ilman tukea hän ei pystyssä pysynyt. Kaitsun hahmo näytti kasvavan pituutta maiseman edessä, mutta mikään ei estänyt Lauraa näkemästä pilviverhon raosta pilkistäviä tähtiä. "Kato, Kaitsu. Oletko sä nähnyt vielä tähtiä?" "Oon kai mä tähtiä nähnyt, mitä sä horiset?" Kaitsun hengitys tuntui kuumalta olkapäätä vasten. "Nyt on syksy." "Vittu, onko kaikki seksikkäät noin saatanan tyhmiä?" "Mitä sä sanoit?" Laura oli niin väsynyt, ettei jaksanut suuttua. Ääni ei totellut, hän kykeni vain pahoittamaan mielensä. Hän seisoj ulkona pimeässä kaksin pojan kanssa, joka oli muuttunut oudoksi ja luotaantyöntäväksi. "Mä taidan mennä sisään nyt." "Et sä lähde sisään. Sä jäät tänne mun kanssa." Kaitsun käsi puristi kipeästi Lauran rintaa. Laura tarttui pojan kulmikkaaseen ranteeseen ja painoi kynnet ihoon, mutta Kaitsu oli menettänyt tuntonsa. "Päästä irti, tuo sattuu!" Käsi hellitti, mutta siirtyi leuan alle ja väänsi Lauran päätä taaksepäin. Kun Kaitsun kieli tunkeutui suuhun, se toi mukanaan votkan ja oluen maun, ja ulkoilman kylmettämän kuolan, joka valui kurkkuun ja sai Lauran yskimään. Kaitsu vetäytyi ja sylki klimpin seinään. "Mennään saunaan." "Mä en halua saunaan!" "Et sä sinne saunomaan menekään." Kaitsun naurahdus hävisi kolinaan. Verannalta kuului sytyttimien napsetta ja matalaa puhetta. Laura riuhtaisi itsensä vapaaksi ja lähti horjumaan kohti ääniä. "Mene veljes helmoihin, vitun huora!" Laura pysähtyi ja katsoi taakseen, mutta Kaitsu oli jo kääntynyt toiseen suuntaan. Pojan selkä oli taipunut kumaraan ja oksennus kouristi vartaloa. "Missä sä olet ollut?" Jere oli tarpeeksi selvä huomatakseen ahdistuksen Lauran kasvoilla. "Missä Kaitsu on?" "Tuolla se oksentaa. Mua ei jaksa kiinnostaa. Mä lähden kotiin." "Et vielä lähtis. Jos vähän aikaa selvität päätäs." Laura katsoi ensimmäistä kertaa kunnolla uutta poikaa, jonka olemassaolo oli siihen asti ollut täysin yhdentekevää. Nyt Teemu kuulosti aivan liian kypsältä porukkaan, jossa liikkui. Poika katsoi tyhjin ilmein nurkan takaa rämpivää Kaitsua, eikä Laura saanut katseita kohtaamaan. Kaitsu kompuroi mopolleen ja polki sitä tuloksetta käyntiin. "Eikö tullu pillua? Oliko liian pieni kalu?" Marko huusi Kaitsun perään. "Jumalauta, mä tapan sut!" Kaitsu kaatoi moponsa kalliolle ja ryntäsi hakevin askelin kohti Markoa. "Ei susta ole tappamaan, kun ei ole panemaankaan." "Älkää viittikö, hei! Marko, älä yllytä..." Jere tiesi, ettei mistään ollut enää hyötyä. Peli oli menetetty jo silloin, kun Laura lähti Kaitsun matkaan. Mielessään hän kirosi siskonsa typeryyttä. "Laura, lähdetään kotiin." "Mua oksettaa." Laura nojasi seinään ja näki Kaitsun ja Markon pystypainissa edessään, mutta päässä huimasi ja mahaa väänsi niin, ettei hän kyennyt kuin pitelemään vatsaansa. "Vittu, tää on sun vikas! Jää selvittämään omat sotkus, mä lähden kotiin!" Jeren valkoinen tennari vilahti Lauran näkökentässä. Hän kuuli veljensä mopon äänen ja näki takavalon punaisen hehkun, joka loittoni ja katosi pimeyteen. Ovi kävi. Milla ja Terhi huusivat jotain, mutta Laura oli jo sulkenut silmänsä ja vaipunut polvilleen mitään näkemättä. Mopo käynnistyi. Milla hyppäsi Terhin taakse ja valot jatkoivat pitkin mutkaista hiekkatietä kohti kaupunkia. "Pääsetkö ylös? Mä voin viedä sut kotiin." Teemun polvet keinuivat Lauran kasvojen edessä. Laura sulki silmänsä jaksamatta vastata. "Odota, käyn hakemassa apua." "Älä äitiä!" "Mä haen Jeren. Ei mene kauan." Sitten Teemukin oli poissa. Yksi kerrallaan ranta tyhjeni, mutta aika mateli. Markon ja Kaitsun tappelun äänet, kirosanat ja huudot muuttivat

sävyään. Lauran näkökentässä pyöri, mutta hän ymmärsi Kaitsun luovuttaneen. Marko iski viimeisen iskun pojan takaraivoon ja Kaitsu horjui hetken jaloillaan, kunnes kaatui selkä edellä kivikkoon ja jäi siihen makaamaan. Markon hahmo lähestyi Lauraa. Poika oli tumma ja uhkaava, mutta Lauran sydän oli niin kohmeessa, ettei hän saanut otetta edes sisällään vellovasta pelosta. "Mitä vittua sä teit ton pellen kanssa, huora!" Kallion kylmyys kämmentä vasten jähmetti Lauran aloilleen. Sade oli alkanut taas. Nyt se tuli suurina pisaroina, kutitti päänahkaa ja valui noroina kasvoille. Marko nosti hänet ilmaan, jalat irtosivat maasta. Poika oli luonnottoman vahva. Laura tahtoi nostaa katseensa ja nähdä, mutta pää oli raskas ja niskat heikot. Kun ensimmäinen isku osui vatsaan, Laura oksensi.